

U srce kršćanina utisnule su se jaslice i križ, dok je krštenje Gospodinovo na Jordanu ostalo po strani u našoj kršćanskoj svijesti. Pa ipak, taj je događaj u Gospodinovu životu tako ključan da o njemu izvješćuju sva četvorica evanđelista.

Isus se uključuje u red krštenika – grešnika, ne zato jer bio on bio grešnik, nego jer je tu radi grešnika. On je sam postao čovjek radi čovjeka – grešnika. Čovjeku je jednak kao čovjek. Grešniku nije jednak jer nije grešnik, ali svojom nazočnošću i svojim krštenjem daje čovjeku podršku da dobro čini što se odazivlje Ivanu i krsti se. Pred sam početak svoga javnog djelovanja solidarizira se s grešnim čovjekom, da bi na samom kraju svojega javnog djelovanja, čak u toj solidariziranosti s čovjekom, umro za njega grešnika zbog njegovih grijeha. Cijelo Isusovo javno djelovanje bit će puno teškoća. Zato prilikom njegova krštenja izriče njegov nebeski Otac pred nazočnima potvrdu o njegovu poslanju: „Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!“

Kako smo poučeni u našoj vjeri, ljudi su djetinjstvo Božje izgubili zbog Istočnog grijeha. Pri našem krštenju, po zaslugama Isusovim, vraćeno nam je to izgubljeno djetinjstvo. Tada je i svakome od nas, doduše nečujno, nebeski otac upravio te lijepe riječi: „Ti si sin moj, ljubljeni; ti su kći moja, ljubljena!“ Ne zaboravimo to nikada! Ne zaboravimo to kad nam je teško, jer se osjećamo bespomoćni, nesposobni, slabi, grešni, bolesni, siromašni, ne zaboravimo da na Bog ljubim u svakoj našoj nevolji.

Ne zaboravimo to kad nam je teško jer se istinski trudimo biti poslušna djeca Božja, i isto vrijeme ne možemo biti djeca poslušna djeca ovoga svijeta što nam često pribavlja mnoge neprilike. Ne bojmo se jer nas nebeski Otac svojim očinskim okom uvijek pazi, Duh Sveti svojom milošću uvijek bdije nad nama!

vlč. Ivan Valentić
13.01.2013.